

Nr 303.

Av herr **Lindley**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pension åt vissa i statens tjänst anställda personer.

I proposition, nr 237, punkt 22, har Kungl. Maj:t föreslagit att pensioner måtte beviljas vid mynt- och justeringsverket anställda arbetarna August Viktor Salén, Gustaf Alfred Andersson och Per Valfrid Andersson, att utgå med 1,200 kronor till Salén och 996 kronor till de bägge Anderssönerna.

Av handlingarna framgår att Salén varit anställd vid verket i över 43 år och de bägge övriga under en tidrymd av 25 år och ha samtliga åtnjutit en avlöning av 340 kronor per månad eller 4,080 kronor per år.

Med hänsyn till de löneförmåner, som utgått till här anställda arbetare i förtroendeuppdragsställning, synes det undertecknad som om pensionerna blivit för knappt tillmätta. Visserligen kan det här anföras att dessa anställda icke ha erlagt några pensionsavgifter, men detta är icke deras fel, enär de icke blivit upptagna å ordinarie stat, änskönt mynt- och justeringsverket i fråga om ålder torde kunna ställas före post, telegraf och järnvägar, vars personal sedan många år tillbaka varit infogade i ett ordnat pensions-system. :

Mynt- och justeringsverket har påyrkat att respektive pensioner måtte fastställas till för Salén 1,824 kronor och åt envar av Anderssönerna 1,308 kronor. Detta anser undertecknad vara mera rättvist. Ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag kan endast leda till att dessa åldringar antingen nödgas söka additionell hjälp av fattigvården eller beviljas tillstånd att fortfarande få gå kvar vid mynt- och justeringsverket, vilket icke torde bli ekonomiskt fördelaktigt för detta verk.

Undertecknad vill därför påyrka, det riksdagen måtte besluta

att tilldela nedan angivna personer årliga pensioner att utgå från allmänna indragningsstaten, med för August Viktor Salén 1,824 kronor och till Gustaf Alfred Andersson samt Per Valfrid Andersson vardera 1,308 kronor.

Stockholm den 1 april 1933.

Charles Lindley.

